

ikke desmindre enkelte Gange havde gjort Indtryk netop paa ham ganske ubekendte Kvinder, var det sket ved en Art Overrumpling, et Tigerspring fra Tavshedens Baghold ud i de aabneste og frieste Tilstaaelser.

Til Held for ham besørgede nu Frk. Nanny saa godt som hele Underholdningen ved at fortælle om en fyrstelig Persons højtidelige Indtog, som hun om Formiddagen havde overværet. I den korrekteste Stilling, med begge Albuerne klemmt ind i Siden og den lille Fløjlsmuffe i sit Skød, sad hun paa Kanten af sin Taburet og lod sin smukke, blodrøde Mund løbe, — alt mens hendes Øjne forvovent optog Stykke for Stykke af Pers Person til Bedømmelse lige oppe fra hans krusede Haar og ned til Spidsen af hans halvlakerede Støvler. Per blev mere og mere fortryllet af hende. Trods sin indre Adspredthed fortalte hun ogsaa morsomt og var ikke fri for at gøre sig lidt lystig over det hele Optog, endog over selve de kongelige Herskaber, saa Fru Salomon tilsidst blev lidt urolig og sagde:

»Kære Barn, glemmer du ikke din Spilletime?«

»Du har Ret, lille Mama,« sagde hun og rejste sig straks. Med et Nik til Moderen og en lidt for behagelysten Hovedbøjning for Per gik hun bort.